

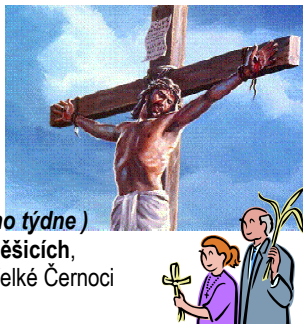
Liběšický

Poutníček

roč.25, č.13

29.3. 2026

29.3. Ne **Květná (Pašijová) neděle – (začátek Svatého týdne)**

Mše svatá v 8.30 v Podbořanech, v 10.00 v Liběšicích, v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 ve Velké Černoci

30.3. Po

pondělí Svatého týdne

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích, od 12.00 aktivity spolku Rytičků Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech

31.3. Út

úterý Svatého týdne

Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci, v 17.00 v Liběšicích, ve 13.30 Poutníkův klub pro děti v ZŠ Měcholupy

1.4. St

středa Svatého týdne

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích, od 14.30 aktivity spolku Rytičků Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech

2.4. Čt

Zelený čtvrtek

v 9.00 Missa chrismatis – se svěcením olejů v katedrále v Litoměřicích

Obřady Zeleného čtvrtku v 17.00 v Liběšicích

po obřadech zpívaná adorace v Getsemanské zahradě

3.4. Pá

Velký pátek (začátek novény k Božimu milosrdenství)

Adorace před křížem

od 8.00 do 16.00 možnost tichého rozjímání v kostele v Liběšicích v 16.00 modlitba křížové cesty v kostele v Liběšicích

Obřady Velkého pátku v 17.00 v kostele v Liběšicích

s požehnáním zrestaurovaného kříže z kaple v Dubčanech

4.4. So

Bílá sobota

Adorace u Božího hrobu

celodenní tiché klanění v kapli Božího Milosrdenství od 8.00 do 20.00 možnost tichého rozjímání v kostele v Liběšicích ve 20.00 obřady velikonoční vigilie v kostele v Liběšicích

5.4. Ne

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Boží Hod velikonoční (žehnání pokrmů)

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích, v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

6.4. Po

pondělí v oktávu velikonočním

Mše svatá v 9.00 v Liběšicích, v 11.00 v Želči, v 15.00 v Liběšovicích

- Na Velký pátek opět začíná novéna k Božimu Milosrdenství, duchovní příprava na Svátek Božího Milosrdenství, který je spojený s velikým duchovním obdarováním. Texty k této příležitosti najdete na našich webových stránkách.

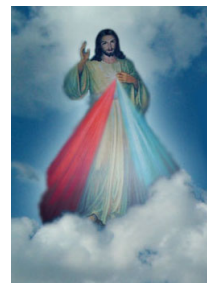
Poutníčkova

příloha

roč.25, č.13

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince denně v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Obraz Božího Milosrdenství

22. února roku 1931 obdržela sestra Faustyna od Pána Ježíše příkaz k namalování obrazu. Tak o tom píše ve svém Deníčku: „Večer, když jsem byla v cele, uviděla jsem Pána Ježíše oblečeného do bílých šatů. Jednu ruku měl pozdvíženou k žehnání a druhá se dotýkala šatů na hrudi. Z poodhrnutých šatů na hrudi vycházely dva velké paprsky: jeden červený a druhý světlý. Mlčky jsem hleděla na Pána, má duše byla naplněna bázní, ale i velkou radostí. Po chvíli mi Ježíš řekl: Namaluj obraz podle toho, co vidíš, s nápisem: **Ježíši, důvěřuji Ti**. Toužím, aby byl tento obraz uctíván nejprve ve vaší kapli a na celém světě. Slibuji, že **duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne**. Slibuji také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli a obzvlášť v hodině smrti. **Já sám ji budu bránit jako svou slávu.**“ /Deníček 47–48/ V roce 1933 přijela sestra Faustyna do Vilna. Tam jí její zpovědník, P. Michal Sopoćko, pomohl namalovat první obraz. Zajistil malíře, Eugeniusze Kazimirowského, který v roce 1934 obraz namaloval. Přesto, že obraz byl namalován podle slov Ježíše zjevených sv. sestře Faustyně, od začátku se jí nelíbil. Nešlo tady o malíře, ale o krásu Krista. Tak jako všichni mystici i sv. Faustyna říkala, že není pomocí štětce možné jeho krásu zobrazit. Když se nad tím trápila, Pán Ježíš se jí zjevil a poťesil ji slovy: „**Velikost tohoto obrazu nespočívá v kráse barev nebo v dovednosti malíře, nýbrž v mé milosti.**“ /Deníček 313/ Uctívání tohoto obrazu nespočívá totiž jen v jeho vystavení a v úžasu nad jeho krásou. **Uctívat tento obraz znamená přijmout do svého srdce Boha**, který v tomto obrazu zjevuje část své přirozenosti. Prostřednictvím tohoto obrazu nám Ježíš ukazuje svůj vztah k člověku. Pomocí pěti symbolů se nám zde **zjevuje obraz milosrdného Boha, který nám nabízí spásu**. První symbol je ruka pozdvížená k požehnání. Není to ruka, která chce pokárat, i když mnohokrát Pán Ježíš ve svých zjeveních sestře Faustyně odsuzuje hříchy světa. Je to ruka, která chce všem žehnat a obdarovávat štěstím. Druhým symbolem je postava Ježíše, který jakoby kráčí k nám. Bůh tím chce ukázat, že nečeká neporušený na svém trůnu, až se hříšník přiblíží k němu, i když by to tak mohl udělat, ale že to **on první nám vychází vstříc**. On první nás miluje, očekává nás a obětuje se za nás. Běží naproti marnotratnému synu, objímá ho a těší se, že ten, který byl mrtvý a hříšný, se vrátil a ožil. Bůh v každé chvíli našeho života jako první vztahuje svou ruku, aby nás zachránil. Třetím symbolem je levá ruka Ježíše, která ukazuje jeho srdce. Ježíš ukazuje své **srdce jako pramen milosti**. Toto srdce bylo probodnuté na kříži a vytryskla z něj krev a voda, **symboly svátostí**. Srdce je také **symbolem lásky, která je hlavním důvodem zjevení tajemství Božího milosrdenství**. Dalšími symboly jsou krev a voda. Mučednictví a milost, utrpení a štěstí. Milost často přichází skrze utrpení. Kristus rozdává plody svého umučení celému tvorstvu. **Milosti přicházejí skrze svátosti**, zvlášť svátost smíření a Eucharistii, jejichž správcem je Církev. Posledním symbolem jsou slova: Ježíši, důvěřuji Ti. **Přijmout milost**, která pramení z utrpení, a někdy také skrze utrpení, **vyžaduje totiž důvěru**. Je třeba, abychom jako Abraham opustili svou zemi, a někdy je také třeba, abychom se vzdali veškeré své pozemské naděje a celou svou důvěru vkládali jen v Boha, tak, aby on sám byl naší konečnou nadějí.